

Talere, der nok ønske at faa Bevillingen, men under en anden Form, saa at vi alle med Glæde kunne stemme for den.

L. Christensen: Jeg skal fatte mig ganske kort. Det er ogsaa den meget omtalte Post paa 19, jeg vil sige et Par Ord om. Den er ganske vist tilsyneladende ikke betydelig, men der ligger noget andet og mere bagved, hvad der jo ogsaa har givet Anledning til, at saa mange ærede Medlemmer have bedet om Ordet i denne Sag. Det, der nærmest har foranlediget mig til at bede om Ordet, var den Motivering, med hvilken denne Nægtelse blev foreslaaet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgkreds (Rosager), der som bekendt er Medlem af Finansudvalget, og som vel nærmest kan betragtes som Ordfører for Mindretallets Indstilling om at nægte disse 2,500 Kr. Det, hvormed han — saaledes forekom det mig — nærmest motiverede Forfæstelsen af dette Forslag, var Spørgsmaalet: Hvad skulle disse Dyr læger lære os danske Landmænd? Og det fremgik ogsaa tydelig af hans Udtalelser, at han var imod, at det efterhaanden skulde søje sig saaledes, at der skulde blive ansat en Konsulent ogsaa i Svinehold og Svinetkultur. Det er i Grunden det, der er Hovedpoint i den Modstand, der fra mange ærede Taleres Side har været rejst mod denne Bevilling. Det er indirekte et Angreb paa Konsulentinstitutionen, og det er derfor, jeg har tilladt mig at begære Ordet. Jeg vil nemlig meget gerne lægge et godt Ord ind for Konsulentvirksomheden, som den har udfoldet sig i en Række af Aar paa Landbrugets Omraade. Der er jo til Dels allerede ført et vægtigt Forvar for Bevillingen, og navnlig er jeg fuldstændig enig i, hvad den ærede Minister fremførte. Jeg kan heller ikke se rettere, end at det i Anmærkningerne til Finansloven er udmærket udtrykt, hvad det egentlig er, der tilsigtes. Nu er der jo nok af flere Medlemmer blevet udtalt, at den danske Landmand nu ikke trænger til saa megen Vejledning, som han har gjort før, og der er blevet henvist til vore Landbrugsforeninger og Landbrugsffoler. Al Respekt og Ære for dem og deres Virksomhed! Jeg skal være den sidste til at nægte, at de have udrettet meget. Jeg skal ogsaa være villig til at indrømme, at der fra det danske Landbrugs Mænds Side paa mangfoldige Omraader i mangfoldige Spørgsmaal har været lagt en Dydighed og en Udholdenhed for Dagen, som fortjener al Ære, men samtidig maa vi virkelig ogsaa fremstille Forholdene, som de virkelig ere i sin store Almindelighed

blandt Landboerne, og da maa man indrømme, at specielt paa Svineavlens Omraade er der mangt og meget, som den danske Landmand trænger til at lære. Det gælder baade med Hensyn til Avl, til Opdræt og til Fodring osv. Det vil sikkert alle indrømme, at meget af, hvad der findes i den Retning, kan trænge til Forbedring. Men saa siger man: Hvad skulle vi kunne lære af disse Dyr læger? Hvorfor skulle vi have Dyr læger til at lære os det? Jeg kan nu ikke se rettere, end at det er en Misforstaaelse af den Motivering, hvormed Forslaget er loesaget. Det fremgaar tydelig af Anmærkningerne, at det er Statskonsulenten for Svineavl, som det skal betros at lede Sagen, kun, at han faar Lov til at benytte disse 2,500 Kr. til Antagelse af nogle Assistentter til Medvirkning. Det staar tydelig i Slutningen af Anmærkningerne til denne Post. Der staar nemlig: „Til at yde saadan Vejledning har man tænkt navnlig at kunne benytte Dyr læger i Provinserne, der tidligere have godtgjort deres Interesse for og Forstaaelse af denne Sag, og som yderligere kunne instrueres af den ledende Konsulent.“ Det er derfor jeg ikke kan se rettere, end at, dersom vi nægte denne Bevilling af 2,500 Kr., er det i Grunden direkte rettet mod den ledende Konsulent ogsaa paa dette Omraade — vi have jo i Virkeligheden for Øjeblikket en saadan — og det tror jeg ikke, de danske Landmænd gerne ville være med til. Om hans Dydighed paa Husdyrbrugets Omraade, specielt paa Kvægbrugets Omraade, men ogsaa paa Svineavlens Omraade, næres der ikke mindste Tvivl, og derfor vilde jeg gerne have, at denne Bevilling skulde vedtages her i Tinget. Jeg maa maaske med det samme udtale mig om Konsulentvirksomheden i det hele taget. Der har fra ærede Medlemmers Side her i Salen været udtalt, at de troede, vi snart kunde undvære vore Konsulenter. Vi maa dog vist sige, at det danske Landbrug har været vel tjent med den Virksomhed, der er udfoldet fra Statskonsulenternes Side i det hele taget. Den højtærede Indenrigsminister har allerede peget derpaa ved at vise hen til den Efterpørgsel, som der er efter Vejledning fra disses Side. Det er jo en Rendsgerning, som alle maa indrømme, der have med Virksomheden i Landboforeninger at gøre, at der er meget stærk Efterpørgsel efter Konsulenternes Vejledning, og der er her ikke alene Tale om Vejledning for Foreningers, men ogsaa for privates Vedkommende paa mange Omraader. Der tales jo — ogsaa i denne Sal — og det med Ret, saa meget om de daarlige Tider for Landbruget, og jeg skal visselig indrømme,